

با اعتماد ترین زن ناصرالدین شاه/عکس

۱۸ تیر ۱۳۹۴ ساعت ۱۹:۴۹

حکایت حرمسرای ناصرالدین شاه داستانی است شهره عام و خاص. وی حرمسرای عریض و طویل برای خود ساخت که وصف آن در تاریخ‌ها و سفرنامه‌های آن دوره آمده است اما زبیده در بین همسران ناصرالدین شاه از اعتماد بالایی برخوردار بود

ناصرالدین شاه قاجار معروف به «سلطان صاحبقران» و بعد «شاه شهید»، چهارمین شاه از دودمان قاجار ایران بود. وی طولانی‌ترین مدت شاهی را در میان دودمان قاجار دارا است. او همواره به داشتن محبت به امام حسین(ع) و دیگر اهل بیت عصمت و طهارت تظاهر داشته اما با رفتارهای ناپسند خود از جمله داشتن چندین زن عقدی و صیغه‌ای چهره واقعی خود را نمایان کرده است. حکایت حرمسرای ناصرالدین شاه داستانی است شهره عام و خاص. وی حرمسرای عریض و طویل برای خود ساخت که وصف آن در تاریخ‌ها و سفرنامه‌های آن دوره آمده است. به سخن عین‌السلطنه ۱۱۲ زن عقدی و صیغه‌ای داشت که به همراه نوکر و کلفت‌ها بیش از ۲۰۰۰ نفر بودند.

زبیده خانم یکی از همسران ناصرالدین شاه است. گفته می‌شود او نقش مهمی در عزیز کردن ببری خان داشته است. ببری خان گربه مخصوص شاه بود و آنقدر محبوب شاه شد که مورد حسادت زنان قرار گرفت و دست آخر به دست آنان کشته شد.

ناصرالدین شاه در سال ۱۲۷۶ هـ ق در سفر به مناطق غربی کشور، زبیده را که طفلی یتیم بود، در بیجار گروس خریداری کرد. زعفران باجی مسئول صندوقخانه اندرون که خود مورد توجه شاه بود، تربیت زبیده را برعهده گرفت. بعد از یک سال فراگیری امور و تربیت در اندرون به عقد غیر دائم ناصرالدین شاه درآمد.

زبیده خانم تنها زنی بود که به همراه شاه به منزل جیران فروغ‌السلطنه، همسر محبوب ناصرالدین شاه، می‌رفت و مسئول جمع‌آوری رخت‌خواب شاه بود. در منزل فروغ‌السلطنه با ننه حاجیه که از زنان اندرون بود آشنا شد و بسیاری از شگردهای دستیابی به منزلت در نزد شاه را از وی آموخت.

چندی بعد او برادر خود محمد را کودکی بیش نبود از بیجار گروس به تهران فراخواند و این برادر در نزد شاه محبوبیت پیدا کرد و به جرگه غلام بچه‌های شاه پیوست و بعدها در دسته عمله خلوت قرار گرفت. ناصرالدین شاه او را ملیجک می‌خواند. نگهداری از گربه‌های محبوب شاه مانند ببری خان و غیره از وظایف زبیده بود. پس از مرگ ببری خان، برادرزاده امین اقدس مورد توجه شاه قرار گرفت و لقب عزیزالسلطان گرفت. اعتماد شاه به زبیده به آن میزان بود که خزانه داری مخصوص شاه به او سپرده شد و به

همین سبب "امین اقدس" نام گرفت. رقیب سرسخت امین اقدس در حرمسرا، انیس الدوله بود که هر دو نیز نازا بودند. رقابت بین این دو در تمامی مسائل مشهود بود، در این میان امین اقدس برگی برنده داشت و آن هم برادرزاده اش، ملقب به ملیجک و عزیزالسلطان بود که مورد علاقه شدید شاه بود.

در سال ۱۳۰۷ قمری، ناصرالدین شاه زبیده خانم را که بینایی چشمانش را از دست داده بود، برای معالجه به وین فرستاد. این نخستین بار بود که یکی از همسران شاه بدون او به فرنگستان می‌رفت و همین موجب شد که شاه مورد انتقاداتی قرار گیرد و در بین عوام شعرهایی در نقد این تصمیم شاه رایج گردد. پس از صرف هزینه‌های بسیار زبیده خانم همچنان نابینا به ایران بازگشت، اما شاه همچنان جواهرات خود را به او سپرد و چنان وانمود کرد که گویی هنوز سالم و بینا و مورد علاقه اوست. زبیده خانم در ۱۷ ذی الحجه ۱۳۱۱ بر اثر سکت درگذشت و شاه در اندوه مرگ او سوگواری بسیار کرد.

مقارن ایام بیماری زبیده خانم، شاه به دختر باغبانباشی باغ اقدسیه دلبستگی یافت و او را به ازدواج موقت خود درآورد. به گفته بعضی شاه از آن رو به خانم باشی علاقه‌مند شده بود که چشمانش شباهت زیادی به چشمان جیران داشت. با فوت زبیده خانم، امین‌السلطان که حامی خود را در حرمخانه از دست داده بود، به دنبال متحدی جدید گشت و با خانم باشی همدست شد.

دل‌بستگی شاه به خانم باشی، اغلب با ناز و اعراض او از وصال پاسخ می‌گرفت و ناصرالدین شاه، که دیگر تعصبی در حفظ حریم اندرونی نشان نمی‌داد، از او نزد پیشخدمتان بیرونی گلایه می‌کرد و امین‌السلطان را برای شفاعت پیش خانم باشی می‌فرستاد. پس از مدتی، شاه به خواهر دوازده ساله خانم باشی، ماهر خسار، ابراز علاقه کرد. برخلاف خواهر بزرگتر ماهر خسار صادقانه به شاه اظهار عشق می‌کرد. خانم باشی که محبت شاه را به خواهر کوچکتر خود می‌دید، به بدسری‌اش می‌افزود و ماهر خسار را آزار می‌داد و از دیدن شاه منعش می‌کرد. ماهر خسار آزارهای خانم باشی را برای ناصرالدین شاه باز می‌گفت و از این راه شاه را بیش از پیش شیفته خود می‌ساخت.

منبع: تبیان

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۰۹۳۳/اعتقاد-ترین-ز-ناصرالدین-ز-تربین-اعتقاد/۳۰۹۳۳>